

serter sur des sujets littéraires ou d'érudition || *Sup.* φιλολογώτατος [φ. λέγω].
φιλο-λοιδωρος, ος, ον, qui aime à injurier, insulteur [φ. λοιδορέω].
φιλό-λουτρος, ος, ον, qui aime à se baigner [φ. λούτρον].
φιλό-λυπος, ος, ον, qui aime la tristesse [φ. λύπη].
φιλομαθέω-ω, aimer à s'instruire, avoir le goût de la science [φιλομαθής].
φιλο-μαθής, ης, ές, qui aime à apprendre, *gén.*: *abs.* qui aime à s'instruire || *Sup.* φιλομαθέστατος [φ. μαθάνειν].
φιλό-μαντις, εως (ό, ή) qui aime les devins ou la divination [φ. μαντις].
φιλομαχέω-ω, aimer à combattre; *en mauv. part.*, être batailleur [φιλόμαχος].
φιλό-μαχος, ος, ον, qui aime à combattre, belliqueux, batailleur [φ. μάχη].
φιλο-μειδής, ης, ές, gén. έος, qui aime à sourire, aimable, gai [φ. μειδιάω].
φιλο-μεμφής, ης, ές, qui aime à faire des reproches, grondeur [φ. μέφομαι].
Φιλο-μήλα, ας (ή) Philomèla, *sœur de Proknè et fille de Pandion, changée en rossignol* [φ. -μήλα, *p.-é. p.* allong. de μέλος].
φιλο-μήτωρ, ορος (ό, ή) qui aime sa mère [φ. μήτηρ].
φιλο-μμειδής, ποét. c. φιλομειδής.
φιλομουσία, ας (ή) amour des Muses, *c. à d.* des lettres, des arts [φιλόμουσος].
φιλό-μουσος, ος, ον : **1** qui aime les Muses, *c. à d.* les lettres, les arts; *τό φ. c.* φιλομουσία || **2** qui aime la musique || *Sup.* -ότατος [φ. μουσα].
φιλό-μυρος, ος, ον, qui aime les parfums, les essences; *τό φιλόμυρον*, l'amour des parfums [φ. μύρον].
φιλονεικέω-ω : **1** aimer les querelles, *d'ou quereller* : *τι*, chercher querelle pour qqe ch. || **2** le disputer à [φιλόνεικος].
φιλονεικίαν, adj. verb. du préc.
φιλονεικία, ας (ή) **1** goût pour les querelles, amour des disputes, jalousie || **2 en gén.** rivalité, émulation : *φιλονεικίαν έμβάλλειν τινί*, Xén. faire naître chez qqn un désir de rivaliser avec d'autres (pour se montrer aussi brave que possible à l'égard de qqn) [φιλόνεικος].
φιλό-νεικος, ος, ον, qui aime la dispute, querelleur; *τό φιλόνεικον*, Xén. *c.* φιλονεικία || *Cr.* φιλονεικότερος, *sup.* φιλονεικότατος [φ. νεικος].
φιλονεικώς, adv. : **1** d'humeur querelleuse || **2** avec émulation, à l'envi [φιλόνεικος].
φιλό-νικος, ος, ον, qui aime à vaincre [φ. νίκη].
φιλό-ξενος, ποét. c. φιλόξενος.
φιλοξενία, ας (ή) pratique de l'hospitalité [φιλόξενος].
φιλό-ξενος, ος, ον, qui aime les étrangers, qui pratique l'hospitalité, hospitalier || *Sup.* φιλοξενώτατος.
φιλοξένως, adv. d'une manière hospitalière [φιλόξενος].
φιλο-παίγμων et φιλο-παίσμων, ων, ον, gén. ονος, qui aime à jouer, enjoué, folâtre, gai [παίζω].

φιλοπαίστης, ου (ό) *c.* φιλοπαίγμων.
φιλο-πατρία, ας (ή) amour pour son pays [φ. πατριος].
φιλό-πατρις, ιδος, ιν (ό, ή) qui aime son pays; *τό φιλόπατρι*, l'amour de son pays [φ. πατρις].
φιλό-πάτωρ, ορος (ό, ή) qui aime son père [φ. πατήρ].
φιλο-πενθής, ης, ές, qui se complait dans sa douleur, qui s'attriste volontiers; *τό φιλοπενθής*, penchant à la tristesse [φ. πένθος].
φιλο-πενθής, ης, ές, qui aime à savoir ou à questionner, curieux; *τό φ.* la curiosité [φ. πυνθάνομαι].
φιλο-πενθία, ας (ή) désir ou habitude de questionner, curiosité [φ. πυνθάνομαι].
φιλοπλουτέω-ω, aimer les richesses [φιλόπλουτος].
φιλοπλουτία, ας (ή) amour des richesses [φιλόπλουτος].
φιλό-πλουτος, ος, ον, qui aime les richesses; *τό φιλόπλουτον, c.* φιλοπλουτία [φ. πλουτος].
Φιλο-ποίμη, μενος (ό) Philoëmèn, *chef de la ligue achéenne* [φ. ποιμήν].
φιλο-ποιός, ός, όν, qui rend ami, qui concilie l'amitié [φ. ποιέω].
φιλο-πόλεμος, ος, ον, qui aime la guerre, belliqueux [φ. πόλεμος].
φιλοπολέμως, adv. d'un caractère belliqueux.
φιλό-πολις, ις, ι, gén. -ιδος : **1** qui aime la cité || **2** qui aime sa cité ou son pays; *τό φιλόπολι*, le patriotisme [φ. πόλις].
φιλο-πολίτης, ου (ό) qui aime les citoyens ou ses concitoyens.
φιλοπρονέω-ω, aimer le travail, être laborieux [φιλόπρονος].
φιλο-πόνηρος, ος, ον, qui aime les méchantetés ou les méchantes gens [φ. πονηρός].
φιλοπονία, ας (ή) amour du travail, habitudes laborieuses [φιλόπρονος].
φιλό-πονος, ος, ον : **1 act.** qui aime le travail, laborieux, actif : *φ. πρός τι, περί τι*, qui se donne de la peine pour qqe ch. || **2 pass.** qui coûte de la peine, laborieux, pénible || *Sup.* -ώτατος [φ. πόνος].
φιλοπόνως, adv. laborieusement, avec activité || *Cr.* -ώτερον, *sup.* -ώτατα [φιλόπρονος].
φιλοποσία, ας (ή) amour de la boisson [φιλοπότης].
φιλο-πότης, ου (ό) qui aime à boire, grand buveur, ivrogne [φ. πίνω].
φιλο-πότις, ιδος (ή) *fém. c.* φιλοπότης
φιλοπραγμοσύνη, ης (ή) manie de se mêler des affaires d'autrui [φιλοπράγμων].
φιλο-πράγμων, ων, ον, gén. ονος, qui aime à se mêler des affaires d'autrui [φ. πράγμα].
φιλοπροσηγορία, ας (ή) affabilité [φιλοπροσηγορος].
φιλο-προσήγορος, ος, ον, d'un abord aimable, affable.
*φιλο-προσηνώς (seul. cr. -ηνέστατα) adv. avec condescendance, avec douceur [φ. προσηνής].
φιλό-πρωτος, ος, ον, qui aime à primer, qui ambitionne le premier rang; *τό φιλόπρωτον*, désir de primer [φ. πρώτος].
φιλο-πτόλεμος, ος, ον, c. φιλοπόλεμος.
φίλο-ορνις, ιδος (ό, ή) **1 act.** qui aime les oi-